

"ஐந்தாம் பத்திரிகை" என்ற தலைப்பில் இந்தியாவிலுள்ள மத்தியப் பிரதேசத்தில் பஸ்தார் மாவட்டத்தில் தவீ காவீன் என்ற கிராமத்தில் நடக்கும் சடங்கில் இளைஞர்கள், இளைஞிகள் கஃபி, ஆபி விரும்பிய தனது ஜோடியைத் தெரிவு செய்து ஏழு நாள் ஒன்றாக இருப்பதும், பின் ஜோடி மாறி இருப்பதும் என ஒரு சடங்கில் ஈடுபடுகின்றனர். அங்கு ஆய்வு செய்த நிரஞ்சன் மஹான் அச்சமீகம் மற்ற சமீகத்தை விட அதிக ஒற்றுமையாக வாழ்கின்றனர் என்பதைக் கண்டுபிடித்தார். அத்துடன் பாலுறவு பற்றி மற்ற சமீகம் பார்ப்பதில் இருந்து வறோ விதமாகப் பார்க்கின்றனர் என்றும் தெரிவித்தார். (30.7.1997)34

இந்த நிகழ்வுகள் ஆதிகால வரமொறுயைற்ற புணர்ச்சியின் எச்சங்களாக உள்ளது. இது இன்று மிதமாக ஆழ் கிராமங்களில் வாழ்வோரிடையேயும், காடுகளிலும்;; அதை அண்டி வாழும் பழங்குடிகளிடையேயும், மலையில் வாழும் ஆதிகுடிகளிடையேயும், அதாவது நாகரிகம் தொற்றிக் கொள்ளாத இடங்களில் வரமொறுயைற்ற புணர்ச்சியின் எச்சச் சொச்சங்கள் நீபிக்கின்றன. இந்தோசீனாதீவுகளில் வாழும் நாகரிகம் எட்டாத பிரதேசங்கள், ஆப்பிரிக்காவில் நாகரிகத்தின் சுவடு படாத இடங்கள், தனெ அமெரிக்காவின் சிவப்பிந்திய பழங்குடிமக்கள் வாழும் இடங்கள் என எங்கும் இன்று அதன் எச்சங்கள் அல்லது அதன் தொடர்ச்சியான வாழ்க்கை நீபிக்கின்றது.

அநேகமாக உடும்பின் அல்லது அரகைஹை உடும்புடன் அல்லது உடும்புகளுடன் வாழும் இந்தச் சமீகம் கற்பு பற்றிய கோட்பாட்டை மறுக்கின்றனர் அல்லது அதை எல்லைபடத்துகின்றனர். இந்தக் கற்பு அறம் அற்ற அல்லது திரும்ணத்தின் பின் கற்பும் அல்லது ஓர் ஆணுடன் வாழும் காலம் மட்டுமான கற்பும் என்று பலதளத்தில் வாழுகின்றனர்.

இந்தச் சமீகத்தில் ஆண்பெண் மூரண்பாடுகள் குறவானதாகவும், அதிக ஒற்றுமையாகவும் இருப்பது அறியப்படுகின்றது. வலைகளில் ஏற்பட்டுள்ள பிரிவினை ஆணாதிக் ஓடுக்குமறை வபிவமின்றி காணப்படுகின்றது. ஏனெனின் சந்தைப் பெறுமானத்தில் நாகரிக உலகம் தீர்மானமாகின்ற போது அந்தக் காட்டுவாசிகளின் உழைப்பைப் பெறுமானம் அற்றதாகக் கவதால் ஆண்பெண் உறவில் தனிச்சொத்துரிமைக் கண்ணோட்டம் சார்ந்து தோன்றும் ஆணாதிக் கம் அற்றுப் போயுள்ளது. ஆண்பெண் இடையிலான வலைப் பிரிவினை இயற்கையின் மீதான மனித உழைப்பின் வளர்ச்சியுடன் இயற்கையாக ஏற்பட்ட போது அது ஆணாதிக் கத் தனிச்சொத்துரிமையால் சீரழிந்து விடவில்லை. மாறாக அதன் கஃறுகளின் தொடக்கங்களே நீபிக்கின்றது. உலகமயமாதல் சந்தைப் பெறுமானத்தை இவர்களின் உற்பத்தி பெறுமதி அற்றதாகக் கவதால் ஆணாதிக் கம் ஊடூருவாவது மிகக் கடினமானதாக உள்ளது. இந்தச் சமீகத்தில் பாலியல் நடத்தகைள

அணுகும் போது நாகரிகத்தின் கவேலங்களை ஒப்பிட்டுக் காணக்கூடாது. நாகரிகச் சமீகத்தில் வரமொழியைற்ற விபச்சாரப் புணர்ச்சியையும், இந்த மக்களின் புராதானக் கம்யூனிச எச்சச் சொச்ச வரமொழியைற்ற புணர்ச்சியையும் வறோபடுத்தி அணுகுவது அவசியமாகும். இதைப் பலர் காணத் தவறாவதும், பின்னால் அவர்களே அணுகுவதும், சிதைப்பதும் தவறான மதிப்பீடாகும். இந்த மக்களின் இயல்பான காதல், இயல்பான வாழ்க்கை மிகவும் முன்னேறியது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இந்த மக்களிடையே இன்று கம்யூனிஸ்ட் புரட்சியாளர்களும், ஏகாதிபத்தியப் பல்வறோ பிரிவுகளும் தமது அக்கறையைக் காட்டுகின்றனர். மனித இன ஆய்வாளர்கள் ஆய்வு என்ற பணிக் அப்பால் இந்தச் சமீகத்தைச் சிதைப்பதைப் பெரும் பாலானோர் எதிர்க்கின்றனர். மருத்துவ உதவி செய்யும் தனிப்பட்ட மனிதர்கள் சிலரும் இதே கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டுள்ளனர்.

ஏகாதிபத்திய அமைப்பின் பிரதிநிதிகளும் அவர்களின் தொண்டர் அமைப்புகளும் இந்தச் சமீகத்தைப் பிர்ச்சுவா கண்ணோட்ட எல்லைக்குள் கொண்டு வருவதன் மீலம் அற்ப ஆசைகளைக் காட்டி ஓட்டச் சூரண்டவும், அம்மக்கள் புரட்சியில் பங்கு பெறுவதைத் தடுக்கவும் அம்மக்களுக்குக் காலபை;பதிக் கின்றனர். இந்த மக்களிடையே இருக்கும் இயல்பான பாலியல் வடிவங்களை ஏகாதிபத்தியக் கண்ணோட்டத்தில் மாற்ற பிர்ச்சுவா கண்ணோட்டத்தைப் புகுத்துகின்றனர். அவர்களின் இயற்கை வாழ்க்கையை, கண்டுபிடிப்புகளை அபகரித்துச் செல்வதன் மீலம் அதை ஆய்வுக்கூடங்களில் பரிசோதித்து, கோடிகள் சம்பாதிக்க அவர்களின் வாழ்வுமொழியைச் சிதைக்கின்றனர். மறுபுறம் அம்பலப்பட்ட வரும் மதநிறுவனங்கள் இங்கு தமது மத நடவடிக்கையை விரிவாக்கி அவர்களின் ஜனநாயகப் பிர்வமான வாழ்க்கையைச் சிதைத்து வருகின்றனர்.

சில கம்யூனிஸ்ட் புரட்சிகரக் குழுக்கள், இந்த மக்களிடையே தலையிடுகின்றபோது சில அடிப்படதைத் தவறாக இழைக்கின்றனர். வளியில் இருந்து இந்த மக்களிடம் செல்லும் போது நாகரிகச் சமீகத்தின் வடிவங்களை முன்னேறியதாகக் காண்பதும், புகுத்துவதும் நிகழ்கின்றது. உடப்பு அணியாத வாழ்க்கையை நாகரிகத்துக்குப் புறம்பானதாகக் காண்கின்றனர். அவர்களின் பாலியல் வடிவத்தை ஏகாதிபத்தியப் பாலுறவு வடிவமாகத் தவறாக அடையாளம் காண்பதும் நிகழ்ந்து விடுகின்றது. இதில் இருந்து அவர்கள் மத்தியில் சில சீர்திருத்தத்தைச் செய்யும் போது அவர்களின் சரியான பக்கத்தை அழித்துவிடுவதும் நிகழ்ந்து விடுகின்றது.

வறுமையைக் கோடும் பற்றிய ஏகாதிபத்திய வரையறையை எடப்பின் ஏகாதிபத்திய நுகர்வு

நீ லகிரியில் வாழும் 33 சிறந்தபுரங்களில் உள்ள இருளர் வாழ்வில், "ஓர் ஆண்டின் சரேந்து வாழ்வதா? அல்லது பிரிந்து செல்வதா? என்பது பண்ணின் விருப்பத்திற்குட்பட்டது. திருமணம் எந்த ஆடம் பரமுமின்றி நடக்கும்; இங்கு விதவகைகள் திருமணம் தடையேதும்மின்றி சாதாரணமாக நடக்கின்றது. இங்கு பிப்பெய்திய பண்ண திருமணத்தாக்கு முன் ஆண் வீட்டு சென்று ஓராண்டு வாழ்வதுடன் அக்காலத்தில் சகேரிக் கும் பணத்தகைக் கொண்டு திருமணத்தை அவர்கள் செய்கின்றனர். இங்கு திருமணத்தின் முன்பே பிபிக் காவிட்டால் பிரிந்து செல்வது எல்லாம் சாதாரணமானது."66 இது போன்று தமிழ் நாட்டாக்காள் மட்டும் பலவறோ இனப் பிரிவுகளின் திருமணம் மற்றும்

பெண்களின் வாழ்வுகளை ஓட்டிய பல தரவுகளை இந்நூல் கொண்டுள்ளது.

இதேபோல் நாம் பழமையான இயற்கையுடன் ஒன்றி வாழும் சமீகத்தில் உள்ள ஜனநாயகப் பார்வமான எல்லா இயற்கையான மனித நாகரிகத்துக்குட்பட்ட அனைத்தையும் பாதுகாப்பதுடன் அதைத் தத்துவ மயப்படுத்தவேண்டும்; அதை அவர்களையுடைய வாழ்வின் இலட்சியங்களாகக் கவனிடும். இதனை அறிவியல் பார்வமானதாக வளர்த்துக் கொடுக்கவேண்டும். நாகரிகத்தின் அவமானத்தை அம்பலப்படுத்த வேண்டும். நாகரிகத்தின் அறிவியல் பார்வமான மனித முன்னேற்றத்துக்குத் தேவையானவற்றை அவர்களுக்குப் புகட்டவேண்டும். அதே நேரம் அவர்களின் ஜனநாயகப் பண்பாட்டை நாகரிகச் சமீகத்துக்கு மாற்றாக முன் வைக்க வேண்டும். இதுதான் மக்களிடம் இருந்து கற்று மக்களுக்கே மீள அரசியல் மயப்படுத்தும் அரசியலாகும்.

வெளியில் இருந்து அந்த மக்களுக்குள் செல்லும் ஒருவன் அந்தப் பெண்களின் அரண்மனை வாணத்தை எப்படிப் புரிந்துகொள்வது? இது ஏகாதிபத்திய நாகரிகத்தில் அதற்கயூரிய ஆணாதிகப் பார்வையில் வக்கிர எல்லைக்குள் பெண்ணை நுகரக் கோருவதே. ஆனால் அந்தச் சமீகத்தில் அப்படியில்லை. அது இயற்கையாகக் கழந்தைக்குப் பால் கொடுக்கும் தாய்மையின் ஓர் அங்கம் தான். இது பழமையான சமீகத்துக்கும், நாகரிகச் சமீகத்துக்கும் இடையே உள்ள துல்லியமான வேறுபாடு. வெளியில் இருந்து செல்லும் ஒரு மனிதன் நாகரிகத்தில் இருந்து அதை நோக்குவது எதார்த்தமாக இருப்பது சகஜம். ஆனால் இதனை அந்த மக்களின் கண்ணோட்டத்தில் புரிந்து கொள்ளவும், அதைத் தன்னுள் வளர்த்துக் கொள்ளவும் அவசியம்; இதனை அம்மக்களின் கண்ணோட்டத்தில் சமீகமயப்படுத்த உழைப்பது அவசியம்; மாறாக ஏகாதிபத்தியக் கண்ணோட்டத்தில் புரிந்து கொண்டால் தவறான வழியில் அம்மக்களைச் சிதைத்து ஏகாதிபத்திய ஆணாதிகக் கண்ணோட்டத்தைப் புகுத்தவே வழி அமைக்கும்.

மேலே குறிப்பிட்ட சம்பவத்தில் அப்பெண்கள், அவ்வாண்கள், அச்சமீகம் இதனை ஒரு பெரிய விடயமாக எடுப்பதில்லை. இயல்பான, இயற்கையான நிகழ்வாகக் காண்கின்றனர். ஆனால் இந்தியாட்டே இதைப் பாலியல் நுகர்வாக, அனுபவிப்பாக, வக்கிரமாக இதை வாசகர்களுக்கு இரசிக்கக் கற்றுக் கொடுக்கின்றது. அந்த ஆண் பெண்ணுக்கிடையில் கற்பு பற்றிய வரலாற்றுக் கணத்தையோ, ஆணாதிகச் சமீகக் கண்ணோட்டத்தையோ ஏற்பதில்லை. ஏகாதிபத்திய நாகரிகக் கலாச்சாரச் சீரழிவுகள் இச்சமீகத்தில் ஊடாருவிய போதும் ஒரு தரப்பாரின் நாகரிக எதிர்ப்பை மீறி இது இயற்கையாக, இயல்பாக நிகழ்கின்றது. இது இந்தியாவில் பல பாகங்களில் நாகரிகம் எட்டாத இடங்களில் இருப்பதை நான் விவாதங்கள் மீலம் திரிந்து கொள்ளமுடிந்தது.

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 18 July 2002 20:35 -

வரமொழியைற்ற புணர்ச்சி பற்றி ஏகாதிபத்தியக் கண்ணோட்டத்தையும், இந்த இயற்கையான வரமொழியைற்ற புணர்ச்சியையும் வறோபடுத்தி இனம் காணவோண்டும்;. இதில் இயற்கையானதைப் பாட்டாளிவர்க்கம் பாதுகாக்க முன்னெடுக்க முனையும் போது அது ஒருதாரமணத்துக்குப் பதில் (பெண் மட்டும் காதலிக்கும் திருமணங்கள்) வளர்ச்சி பெற்று ஆண் பெண்ணின் சூயமான, இயல்பான நீடித்த இருதார மணத்தை ஆண் - பெண் இணைவை வலுப்படுத்தும். இது சூயநிரணயத்தைக் கொண்ட பரஸ்பரம் காதலிக்கவும், வாழவும், விலகவும் மனிதச் சமூகம் தன்னையொருநாயகப்படுத்தி அடுத்தக் கட்டத்திற்கு நகர்ச்சி பெறும்.